

— Καὶ τί νὰ κάμω νὰ τὸν ἀφήκω, ὀρέ;

— "Ὅχι· νὰ στείλῃς ἔς τὸ Ζητοῦνι νὰ φέρουν δύο κανόνια καὶ αὐριο τὴν κονταυγὴ νὰ τοὺς κάνουμε στάχτη.

Ὁ Βρυώνης ἐσκέφθη ἐπ' ὀλίγον, ἀνησύχως.

— Καλὰ λές, ὀρέ Παλάσκα, εἶπε τέλος ἐπιδοκιμάζων τὴν συμβουλὴν τοῦ ἑλληνοσ ὀπλαρχηγοῦ.

Καὶ εὐθὺς, διατάξας τὸν στρατὸν νὰ μένη συνεπειρωμένος καὶ ἀγρυπνος περὶ τὸ χάνι, ἔστειλεν εἰς Λαμίαν πρὸς ζήτησιν πυροβόλων. Ὁ Παλάσκα ἐχάρη βλέπων τὸ ἥμισυ τοῦ σκοποῦ τοῦ πραγματοποιουμένου. Οὕτω, παυσάσης τῆς προσβολῆς, οἱ Ἕλληνες θὰ ἐκέρδιζον καιρὸν καὶ θ' ἀνεπαύοντο ἐπ' ὀλίγον. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχη καὶ τὴν σωτηρίαν των. Διὰ τοῦτο, ἐπιδεικνύων πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς τὴν ἀμετρον δῆθεν χαρὰν τοῦ ἐπὶ τῇ ἐγγιζούσῃ καταστροφῇ τῶν Ἑλλήνων, ἀνέβη ἐπὶ λοφιδίου πλησιεστάτου πρὸς τὸ χάνι καὶ διὰ στενωροῦ φωνῆς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, φοβερίζων:

— "Ἄχ! μωρὲ γκιαουρίδες· ποῦ θὰ μᾶς πάτε; ἀφίστε νᾶρθουν τὰ τόπια ἀπ' τὸ Ζητοῦνι καὶ αὐριο βλέπομε!...

Ὁ Ὀδυσσεὺς ἤκουσε τοῦ Παλάσκα τὴν φωνὴν καὶ ἐνόησε τὸν κίνδυνον. Καὶ μόλις ἐνύκτωσε διέταξε τὸν Γαλαξειδιώτην Μπραγιῶργον νὰ προσπαθήσῃ μετὰ τῶν συμπατριωτῶν του ν' ἀνοιξῇ ὀπήν εἰς τὴν μάνδραν ἀφαιρῶν τὰς πλίνθους ἀθορύβως καὶ μετατοπίζων αὐτάς. Ὁ Μπραγιῶργος ἔθεσε τοῦ Γαλαξειδιώτου κατὰ γραμμὴν καὶ ἀφαιρῶν οὗτος μίαν πρὸς μίαν τὰς πλίνθους καὶ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ἀποθέτοντες οἱ λοιποὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ἤνοιξαν τὴν ὀπήν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας αὐτῆς τὰ καραούλια, διατεταγμένα παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐπυροβόλουν, ἵνα καλύπτωσι τὸν γινόμενον κρότον. Ἐπυροβόλουν δὲ συγχρόνως καὶ οἱ τοῦρκοι εἰς τὸν ἀέρα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὀπή καὶ ἐκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ νέφους ἡ σελήνη, ἐξῆλθον. Ἡ σωτηρία ὅμως αὐτῶν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὸν Παλάσκαν.

ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. Κ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Προσθήκη εἰς τὰ γραφέντα περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων.

Εἰς ὅσα ὁ κ. Φαρδῦς ἔγραψεν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ πραγματεῖᾳ περὶ τῆς ἐν τῇ Κορσικῇ Ἑλληνικῆς ἀποικίας, προσθετέα καὶ τὰ ἐξῆς: Ἐξ ἐπιστολῶν τοῦ ἱερέως Μιχαὴλ Στεφανοπούλου ἐφημερίου τῆς ἀποικίας ἐν Καρκέζι, ἡ Καρκαῖς κατὰ τὸν κ. Φαρδῦν, πρὸς τὸν κ.

Λ. Λασκαρίδην, ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1851 ἐγένοντο αἰτήσεις τῶν ἀποίκων τούτων πρὸς πολλοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν Ὀθῶνα ὅπως μετοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐζήτησαν δὲ νὰ τοῖς ὑποδειχθῇ ὁ τρόπος τῆς μεταφορᾶς καὶ ὁ τόπος τῆς ἐγκαταστάσεώς των. Ὡσαύτως δὲ κατόπιν τῶ 1855 καὶ 1856 ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφημερίου Μιχαὴλ Στεφανοπούλου ἐζήτηθη παρὰ πολλῶν ἐνταῦθα καὶ παρὰ τῆς ἐν Λονδίῳ ἐπιτροπῆς τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας διδάσκαλος καὶ χρηματικὴ συνδρομὴ πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἐρεπιπώσεως ἐκκλησίας τῶν ἀποίκων. Ἄλλ' οὐδεμίᾳ ἐδόθη προσοχὴ καὶ ἀπάντησις εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας, καίτοι ἐγένοντο ἐνέργειαι ἐνταῦθα διὰ τοῦ Λέοντος Μετὰ καὶ Γ. Γ. Παπαδοπούλου. Διὰ ζωηρῶν δὲ χρωμάτων ὁ ἐφημέριος Μιχαὴλ Στεφανοπούλος εἰκονίζει τὴν κατάστασιν τῆς γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας τῶν ἀποίκων, προλέγων τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας, ὅστις καθ' ἃ καὶ ὁ κ. Φαρδῦς ἱστορεῖ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ, ἀφομοιωθείσης τῆς ἐκεῖ ἀποικίας κατὰ τε τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν πρὸς τοὺς ἐγχωρίους.

* *

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Τὴν λέξιν *πρόδοσι*, τὴν ὁποῖαν νομίζομεν ἰδιάζουσαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ μάλιστα εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἐπρόφερον ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐδημιούργησε τὸν πρῶτον ζῶντα ὄργανισμόν. (Albert Gaudry).

Προφανῶς ἡ φύσις δὲν θέλει τὸν ἄνθρωπον βλέποντα πρὸς τὰ ὀπίσω, διὰ τοῦτο ἔθεσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐμπρός.

Ἡ ζηλοτυπία εἶνε τέχνη δι' ἧς ἑαυτὸν βλάπτει τις μάλλον ἢ τοὺς ἄλλους.

Ὅταν ἡ ζηλοτυπία δὲν κολακεύῃ γυναῖκά τινα, τὴν πληγώνει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος ἄχρι σήμερον συνέβησαν 286 πόλεμοι. Ἐκ τούτων 44 ἕνεκα αὐξήσεως ὀρίων, 22 ἕνεκα μὴ πληρωμῆς φόρων, 24 ἕνεκα ἐκδικήσεως, 8 πρὸς διατήρησιν τιμῆς καὶ ἐθνικῶν δικαίων, 6 ἕνεκα τοπικῶν διενέξεων, 41 χάριν τοῦ στέμματος, 30 πρὸς ὑποστήριξιν συμμάχων, 5 ἕνεκα ἐμπορικῶν διχονοιῶν, 55 ἐμφύλιαι καὶ 28 ἕνεκα θρησκευτικῶν ἐρίδων, οἱ δὲ λοιποὶ δι' ἄλλους λόγους.